

ביצד מעברין פרק המישו עירובין

למקום שריצה אין למקום שמיעט לא

נש

עין משפט
גד מצוה

לח א מיי פכח מהל
הכלי שכן כל יו
פושע איה סתם שנים
ספיף מ
לפנ ב מיי עס פושע
עס ספיף פ
ד מיי פיה מהלפת
פירובין כלכס יס
ספן פשו א פושע איה
סי טלן ספיף א
מא ה מיי עס כלכס
כד פושע עס
ספיף ד
מב ו מיי טל יס
פושע עס ספיף א

גמ' למקום שמיעט לא • בחמיה והלא יש בכלל מאחיה מנה: • סינו
פך • דהיינו אהד הייט למקום א: • סי' ריבס א' ומיעט א' • שמדודס
שני בני אדם זה מיעט זה ריבה: • עלא ירבע יוסר פמס פער
באלכסונא • דאפי' ריבה שיער גדול דליכא למיילי במחיהם התכל
חלין זיה בטעות האלכסון דאמריין

גמ' למקום שריבה אין למקום שמיעט לא?
אימא יאף למקום שריבה ריבה לאחד ומיעט
לאחד כו': • הא תו למה לי היינו הך הכי
קאמר יריבה אחד ומיעט אחד שומעין

לזה שריבה אמר ר' אבוי יובלבד שלא
ירבה יותר ממדת העיר באלכסונא:
שלא אמרו חכמים את הדבר להחמיר
אלא להקל: • והתניא לא אמרו חכמים
את הדבר להקל אלא להחמיר אמר רבינא
לא להקל על דברי תורה אלא להחמיר

על דברי תורה *תחומין = דרבנן:
בתנאי *עיר של יחיד ונעשית של רבים
מערבין את כולה, וישל רבים ונעשית של
יחיד אין מערבין את כולה אא"כ עשה חציה

לה כעיר חדשה שבהודעה שיש בה חמשים
דורין דברי רבי יהודה רש אובר ג' הצירות
של שני בתים: • **גמ'** היכי דמי עיר של
יחיד ונעשית של רבים אמר רב יהודה כגון
*דאיסקרת דריש גלותא לר"ג מ"ש אלימא
משום דשכיחי גבי *הרמנא מלכרי אהרדי,
כולהו ישראל נמי בצפרא דשבתא שכיחי
גבי הודי' אלא אמר רב נחמן כגון דיסקרתא

דנתווא ת"ד *עיר של יחיד ונעשית של רבים
ודח"ר עוברת בתוכה ביצד מערבין אותה עושה
לח מבאן ורחו מבאן או קורה מבאן וקורה
מבאן ונושאונותן באמצע ידאין מערבין אותה
לחצאין אלא או כולה או מבוי מבוי בפני
עצמו יחיתה של רבים והרי היא של רבים
ואין

1611
דעב זיך
1-16 קרימ ויהי טו קרימ
2-16 ימיז ויהי טו קרימ
3-16 קרימ ויהי טו יחזי

במחן בני דסקרתא
וכי' כריה וכן גיטין
הי' עיבין וזיל

שיין לפיל טל נמשכה

ע"י עס חס' דרה וסא

רבינו הנאל

פירוש ס' קום ישרה
מלשון וסחה על כתפי
על גברת (במזכר ל'ד')
ריבה למקום אחד ומיעט
שומעין למקום שמיעט
ואין למקום שריבה
וכן ריבה אחד ומיעט
אחד שומעין לזה שריבה
ובלבד שלא יריבה יתר
(שריית) [מסרת] העיר
ואלכסונה • אפילו עבר
ואפילו שפחה באמין
התניא לא אמרו חכמים
דבר להקל אלא להחמיר
אוקסא רבינא לא אמרו
חכמים דבר להקל על
דברי תורה ותחומין
על דברי תורה ותחומין
דרבנן כיוצא בו גיבה
סוף פ"ק הירוחא כח
א' רבינא לא אמרו
להקל על דת אלא
להחמיר על דת ובתמים
ועמון מדרבנן: • תנאי'
עיר של יחיד שנעשית
של רבים (יחיד) [רבים]
מערבין את כולה [הכי]
דמי' עיר של יחיד
ונעשית של רבים כגון
דיסקרתא דריש גלותא
ושקשין אמאי היתרו
להו לערב כולן אי נאמא

דפנימית

זה היה בקי במדינה והיא סבלה של
חומין כנגד הקן באלכסון כדאמרן
(ק' ט) וזה מדד אלפים מאונט
הקן והפסוד את הויות כל אלכסון
של אלפים אבל אם ריבה יותר מק
אין לו כמה לחלות, ולבי מגמנס
בלשון: • **לא לפקל על דברי פורס** •
כל מה שגזרו חכמים בתחומין להחמיר
על דברי תורה - בלא דמדאורייתא
לא מחמירי מידי ואינה גזור, הלכך
חלין זיה לקולא דהא חומין עמון
מדרבנן: • **בתנאי** עיר של יחיד •
שלא היו נכנסין בה תמיד ס' רבוא
של בני אדם ולא חשיב רה"ל דלא
דמיא לדגלי מדבר: • ונפשים של
רבים • שנתוספו בה דורין או
נקבשו בה שוקים: • **מערבין פס**
פולס • ככתחלה ואין מבוטאיה
לריכין תיקון שהרי היא כחלר אחת
וכגון שאלו כה רה"ל גמורה של ט"ו
אמה ואם יש בה מפרס בגמרא
תקנתא להדי' שכתובה: • **ועל רבים**
נפשים של יחיד • רבואתא שמועיה'
לחטא דנעשית של יחיד אין מערבין
את כולה האילו ותחלתה של רבים
דדלמח הדרח ותמעבדח של רבים
ואחו לערובה כולה ואסור לערב
עיר של רבים בלא שיעור ואפי' דאין
בה רה"ל גמורה שלא תשכת תורת
רה"ל והאסור שיעור הוא הכרח דטעמח
משום עירוב הוא: • **אפי' עס פולס**
לפ • שיעור שלא עירבו עם שאר
העיר אלא לבדן: • **פער מדסס** • כך

העיר אלא לבדן: • **פער מדסס** • כך
עמיה: • **גמ' פ'ט** • הו טעמח בה דלא משכחת עיר של יחיד
ונעשית של רבים אחרית: • משום דשכיחי רבים גבי הרמנא • אלל
המעט דהייט ריש גלותא לטול רשות לזון ולהמיר בטרוח ולסמוך:
מדכרי פסדדי • דלא חתו למישרי' של רבים והרי הוא של רביס: • **בפסד**
דשכסא שכיחי פסדדי • לשמוע דרשא: • **אלא אפי' נפסון** • כל עיר של
יחיד ונעשית של רבים שרי' • כגון דיסקרתא דנתווא • כך של
אוחו האיס: • **ורסי' עוברת בתוכה** • של ט"ו אמה רוחב: • **למי מבאן**
ולמי מבאן • לראשי רה"ל ובעיריות שאין להם חומה עסקין שראשי
רה"ל מפולשין וקבלן רבים והרי הוא של רביס לא שרו רבנן להא
תקנתא דכל מבוטאיה האו כרה"ל וכטו תקנתא מדרבנן
דמיחא בררה' • אבל בעיר של יחיד מוכחא מילתיה: • **ואין מערבין**
פולס לפולסין • דכיון דמיסקרתא חדא היא חסרי האי אהני והאיי
כמבוי שכתחלה אחד מן החירות ולא נשתפחה צו דלכרה חלוכה:
או מבוי מבוי • ולקמן פריך השתח גמי ליסרו אהדי:
ואין

בזקונת' שלא נכנסין בו תמיד ס' רבוא ולא חשיב רה"ל דלא דמי לדגלי מדבר ונעשית של רבים שניתוספו בה דורין או נקבשו שוקין או
מערבין את כולה ככתחלה ואין מבוטאיה לריכין תיקון שהרי היא כחלר אחת כגון שאין בה רה"ל גמורה של ט"ו אמה ואם יש בה
מפרס בגמרא תקנתא להדי' שכתובה ע"כ לשון הקונטרס והדן עמו דודלז מהני' לא איירי כרה"ל גמורה מללא קתני ורה"ל עוברת בתוכה
כדקתני צברייתא בגמרא ואתיא מהני' גמי כרבנן דלי' לה תקנתא דר' יהודה לערב רה"ל ומיאו בגמרא גמי לא איירי ברבס ט"ו אמה
דעפי מייג אמה ושלש לא היא שרי' ר' יהודה בלח וקורה כדפירשטו בפ"ק (ד' 97): • אלא י"ל ורה"ל עוברת בתוכה שאינו רבס ט"ו אמה
אלא יש רה"ל רבס ט"ו אמה ומכאן וזקען דרך העיר מו' לו והו רה"ל חף לתוכה דליכא ט"ו אמה כמו בין העמודין דפ"ק דשבת
(ד' 97) כדפירשטו בפ"ק (ד' 97): • ***במבאן** דלא כר"ע • וא"כ ולרבנן לאררה גמי יעברו לחלאין שיערבו מלא' כל מבוי ומבוי בפני עמון
וליתבי כולה רה"ל ללד השני דהשטח בני' כל מבוי ומבוי מוסרין כל אחד וא' במקומו ולא יחכרו שלא במקומו וי"ל דלא דמי דשני
חירות זו לפנים מו' רגל הגנימי המותרת במקומה אינה אוסרת שלא במקומה על החיובנה דאחדה לדשא ומשתמש ומסתלקא
מלשכתאם בחיובנה דעיקר השמש דחדר החיובנה לבני חיובנה היה והוא פנימית בחיובנה שלא במקומה אבל הכא חף ע"ג
דכל מבוי ומבוי מותר כל אחד ואחד במקומו מודו רבנן דלכרה רה"ל על לך האחד דהא במקומו הוא דרה"ל הוא בני' כמו
לגני ולרחה דמערבין מדמי השטח לב' חירות משום דיש לאלו רה"ל ופתח וכן לאלו ואין לריכין לשכתאם בני' פתח זה
בלד פתח האחר ובדליכא דאמרי קאמרו אפי' לרחה חין מערבין דלא מני' להסתלק מ"ה כלל אפי' דלי' להו רה"ל כנגדו:

ואחו לערובה כולה ואסור לערב
עיר של רבים בלא שיעור ואפי' דאין
בה רה"ל גמורה שלא תשכת תורת
רה"ל והאסור שיעור הוא הכרח דטעמח
משום עירוב הוא: • **אפי' עס פולס**
לפ • שיעור שלא עירבו עם שאר
העיר אלא לבדן: • **פער מדסס** • כך

העיר אלא לבדן: • **פער מדסס** • כך
עמיה: • **גמ' פ'ט** • הו טעמח בה דלא משכחת עיר של יחיד
ונעשית של רבים אחרית: • משום דשכיחי רבים גבי הרמנא • אלל
המעט דהייט ריש גלותא לטול רשות לזון ולהמיר בטרוח ולסמוך:
מדכרי פסדדי • דלא חתו למישרי' של רבים והרי הוא של רביס: • **בפסד**
דשכסא שכיחי פסדדי • לשמוע דרשא: • **אלא אפי' נפסון** • כל עיר של
יחיד ונעשית של רבים שרי' • כגון דיסקרתא דנתווא • כך של
אוחו האיס: • **ורסי' עוברת בתוכה** • של ט"ו אמה רוחב: • **למי מבאן**
ולמי מבאן • לראשי רה"ל ובעיריות שאין להם חומה עסקין שראשי
רה"ל מפולשין וקבלן רבים והרי הוא של רביס לא שרו רבנן להא
תקנתא דכל מבוטאיה האו כרה"ל וכטו תקנתא מדרבנן
דמיחא בררה' • אבל בעיר של יחיד מוכחא מילתיה: • **ואין מערבין**
פולס לפולסין • דכיון דמיסקרתא חדא היא חסרי האי אהני והאיי
כמבוי שכתחלה אחד מן החירות ולא נשתפחה צו דלכרה חלוכה:
או מבוי מבוי • ולקמן פריך השתח גמי ליסרו אהדי:
ואין

בזקונת' שלא נכנסין בו תמיד ס' רבוא ולא חשיב רה"ל דלא דמי לדגלי מדבר ונעשית של רבים שניתוספו בה דורין או נקבשו שוקין או
מערבין את כולה ככתחלה ואין מבוטאיה לריכין תיקון שהרי היא כחלר אחת כגון שאין בה רה"ל גמורה של ט"ו אמה ואם יש בה
מפרס בגמרא תקנתא להדי' שכתובה ע"כ לשון הקונטרס והדן עמו דודלז מהני' לא איירי כרה"ל גמורה מללא קתני ורה"ל עוברת בתוכה
כדקתני צברייתא בגמרא ואתיא מהני' גמי כרבנן דלי' לה תקנתא דר' יהודה לערב רה"ל ומיאו בגמרא גמי לא איירי ברבס ט"ו אמה
דעפי מייג אמה ושלש לא היא שרי' ר' יהודה בלח וקורה כדפירשטו בפ"ק (ד' 97): • אלא י"ל ורה"ל עוברת בתוכה שאינו רבס ט"ו אמה
אלא יש רה"ל רבס ט"ו אמה ומכאן וזקען דרך העיר מו' לו והו רה"ל חף לתוכה דליכא ט"ו אמה כמו בין העמודין דפ"ק דשבת
(ד' 97) כדפירשטו בפ"ק (ד' 97): • ***במבאן** דלא כר"ע • וא"כ ולרבנן לאררה גמי יעברו לחלאין שיערבו מלא' כל מבוי ומבוי בפני עמון
וליתבי כולה רה"ל ללד השני דהשטח בני' כל מבוי ומבוי מוסרין כל אחד וא' במקומו ולא יחכרו שלא במקומו וי"ל דלא דמי דשני
חירות זו לפנים מו' רגל הגנימי המותרת במקומה אינה אוסרת שלא במקומה על החיובנה דאחדה לדשא ומשתמש ומסתלקא
מלשכתאם בחיובנה דעיקר השמש דחדר החיובנה לבני חיובנה היה והוא פנימית בחיובנה שלא במקומה אבל הכא חף ע"ג
דכל מבוי ומבוי מותר כל אחד ואחד במקומו מודו רבנן דלכרה רה"ל על לך האחד דהא במקומו הוא דרה"ל הוא בני' כמו
לגני ולרחה דמערבין מדמי השטח לב' חירות משום דיש לאלו רה"ל ופתח וכן לאלו ואין לריכין לשכתאם בני' פתח זה
בלד פתח האחר ובדליכא דאמרי קאמרו אפי' לרחה חין מערבין דלא מני' להסתלק מ"ה כלל אפי' דלי' להו רה"ל כנגדו:

[נתיב נתיב]
[מטה]
[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]
[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]
[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]
[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]

[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]
[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]
[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]
[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]

[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]
[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]
[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]
[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]

[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]
[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]
[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]
[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]

[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]
[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]
[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]
[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]

[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]
[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]
[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]
[גמ' ספיף פ'
קרבנא פ'
כסלוין של
מקט]

דשכיח כולוהו קרבנא פ' השלשון של מקום ובדכרי הדי ועברי ולא אתו למסכך חד (מחברות) [אחברות] אי הכי אפילו עיר של רבים ונעשית של יחיד נמי ליערב דהא כולהו ישראל שכיחי גבי הדי בצפרא
בשבתא בעירין צלותא ומכרי אהרדי • אלא אמר רב נחמן כגון דיסקרתא דמי אואר [נתוואין] • פ' שם ארס: • ת"ד עיר של יחיד ונעשית של רבים ורשה"ל עוברת בו' עיר ואין מערבין אותה לחצאין אלא

